

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 " — "
 Negyedévre . . . 2 " 50 "
 Egy óra . . . " 85 "
 Egyes szám ára 4 kr.

Kitűzők:

PÉCSÉTT. Mária-u. 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben,
 hová az előfizetések és a lap-
 szétküldésére vonatkozó föl-
 szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
 I. EMELET

hová a lap szellemi jérégt
 illető minden közlemény
 intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi fel

Nemesítés — en gross.

Pécs, 1896. január 21.

(*) Tudvalevőleg a kínai kutyák nem viseltetnek oly nagy ragaszkodással gazdáik iránt, mint más országbeli négy-lábu kollegáik; mert ott bizony a kutya-sonkák állandó díszét képezik a delikatessz-kinakatoknak. Ezért oly morózusak a kínai kutyák. No most a honi kutyák is fogvisorítva fogadnák a bécsi rendjel-minisztert, ha véletlenül kutya-körökbe találta tévedni, mert ez nem ugyan a sonkájukra, de a bőrükre utazik, a mi mindig egy kutya-élet feláldozásával jár.

Nem volt elég a kutyaőrre jó pénzért áhító honi nagyságok igényeinek kielégítése, — hja, mert kell ám a pénz a közeledő választásokra! — hanem most megkezdődött a nemesítésre várakozók újabb seriesének megkutyabörözése és mint a hivatalos lap legutóbbi száma el nem tagadhatólag dokumentálja, már Konstantinápolyba is küldözgetik — talán csak nem utánvét mellett — a nemesi diplomákat.

No hát a második ezerév kezdetén ime elérkeztünk ahhoz a ponthoz, mikor már ez a nagyban való nemes-fabrikálás kezd operettszerű komikum, még pedig helyzet-komikum lenni. Igazán, alig tudjuk megválasztani az alkalmas időt, hogy mikor tegyük szó tárgyává az efféle emberi hiúságra alapított üzletet, mert könnyen meg-

eshetik, hogy az aznapi nemesek magukra találják venni és éppen azzal a jó emberünkkel gyűlik meg a bajunk, a kivel előtte való nap még kutyabörtelen állapotában szoritottunk kezét. De hát elvégre is valamikor csak ki kell mondanunk, a mi szívünket nyomja, hogy talán már elég is volna ebből a mulatságból, a mely nem felvilágosult embereknek való.

Legkevésbé akarjuk mi kisebbiteni bárkinek is az érdemeit sem a ma, sem a tegnap, sem a tegnapelőtt megnevesítették közül, sőt talán azt is elismerjük, hogy munkásságukkal mindnyájan reászolgáltak valamelyes elismerésre. Hisz nem éppen utolsó érdem az, hogy valaki többet szerzett azokból a bizonyos sárga csikókból, mint más közönséges halandó. Ezt csak el kell ismerni talán?! Csupán azt az egyet nem látjuk be, hogy miért kellett az elismerésnek ezt a középkori fajtáját választani; különösen akkor, ha éppen polgári erények, polgári becsület, munka és polgári önérték emeltek valakit a polgárok közt az első sorba, és az ilyen emberekben ébred föl éppen a gőg, a lenézés polgártársaik iránt, mert kézzel-lábbal, vagyonuk egy részének oda dobásával igyekeznek szabadulni a tisztességes polgári környezetből, a hol az elsők közt foglaltak volt helyet, hogy legyenek belőlük parvenúk és mindenestre csak az utolsó sorába illeszkedjenek be a gentry-osztálynak.

Legyünk őszinték: vagy van a nemességnek ma is valami jelentősége, vagy nincs. Ha nincs, akkor nem értjük, hogy komoly és érdemes emberek nem állanak utána törtetni. Ha pedig van, akkor az intézmény természeténél fogva annak is van jelentősége, hogy ez a nemesség milyen keletű és az új nemesek nem kerülhetik el, hogy ármálisukba a rosszakaró szemek bele ne nézzék — az ugorkafát. És ha ezek a komoly és érdemes férfiak azt mondják, hogy nem is magunknak akarjuk, hanem az unokáinknak; — mi meg azt feleljük, hogy talán csak nem hiszik, hogy az utánuk következő harmadik emberöltő is ugyanabban a nyavalyában fog leledzeni, mint azok a boldogtalan nagyapák?

Bizony ez a divatos felfogás ma már kórságos betegség, különösen ha meggondoljuk, hogy a 48-iki törvények megszüntették a nemesi előjogokat. Találkozik az ember az utcán egyik ismerőssel, a kit derék, okos, józan, szorgalmas és intelligens embernek ismer, nem lát rajta semmi különös bélyeget, s másnap szinte megdöbbenéssel olvassa, hogy megnevesedett. Tény, hogy a nemességet, valamint a kamarasságot kérni kell a szabályszerű, sőt tekintettel a rendkívüli keresletre, a rendkívüli taksák melléklése mellett. Nemcsak furcsa tehát, hanem elszomorító jelenség is, elképzelni egy tudóst, egy zsebekbe látó pénzembert, a ki épp a társadalmi vérke-

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Nőknek a nőkről.

A nőnek életcélja a család.
 Feladata a szeretet!

Gondos ápolója mindennek, szeretete átölel mindent, kihat mindenre, észrevehető mindenben, ami a ház körül van, figyelmére méltatja a leghaszontalanabb tárgyat, mint a legértékesebbet, míg a férfi a családról, mint egészről gondoskodik, addig a nő öre, éltető, összetartó eleme.

A család, hol a nő gondos keze, melegítve elevenítő lényé hiányzik, olyan, mint ama szanalomra méltó szerencsétlen, ki él, mert szervei működnek, hanem zavart, össze-függés nélküli beszéde mutatja, hogy agy-rendszere megbomlott, lélektelen test.

A nő, ki tisztét mint háziasszony föl-fogta, ki azt becsületteljes önértéssel teljesíti, az magasztos hivatást teljesít; áldásos működésében érzi, hogy érvényre jutott ereje.

A nőnek sohasem szabad elveszíteni nőiességét; meg kell őriznie azt, mint legdrágább kincset, mint kizárólagos és egyedüli vagyonát, talizmánja ez, iránytűje ez az életben át.

A nő belértékének kivonatát röviden

kifejezve: vallásos erkölcsöség, szerénység, becsületesség és őszinteség képezik.

E tulajdonokat birnia kell a nőnek, ki boldogítani akar és mások boldogításában önmegnyugvást elérni óhajt.

De ha a nő levetkezi ezeket a tulajdonokat, ha követelő, a külvilágban szerepelni óhajt, ha lábai alól elrugja az erkölcsiség biztos talaját, ha szeretete a kis családi lakon kívül kezd tévelyegni, az őszinteség helyett a szinpadai kétaszintűség galád játékát űzi, — higgyék el, nincs szerencsétlenebb teremtmény az Egnek az ily nőnél!

Minél műveltebb az ember, annál finomabbak az izlései, az izlések e finomsága tokozza vágyaink, a vágyak növeztik igényeinket, a több igény több anyagi áldozatot követel.

Ezen több anyagi fogyatkozás megszerzése lázas küzdelmet teremt, fokozott munkaerő kifejtést követel. előáll az önmagunkkal folytatott belső harc, a vér nem szokott keringést végez, hanem peszeg, forr, — lüktet, mint lázas betegekknél, emelve a hőséget agyunkban!

E drága nedű is, mintha változna a kór alatt — ezek azok, mik az idegek folytonos izgatott állapotát a nervozitást szülik.

Az agy tulfeszített működése, az idegek nyugalmának hiánya: álmatlan éjék — a mellett vajmi sokszor megvonatik a testtől, a gyomortól a kellő táplálkozási mód-

szer is, csak azért, hogy a külvilág előtt így, meg amugy, a divat követelményeinek, társadalmi állásunknak megfelelőleg jelen-hessünk meg stb. stb.

Kimerül, amint a főt leirt élettani összehasonlításnál láttuk a kevésbé ingerlő-kény férfi ideg is a töprengésnek ily folytonossága alatt, hát mennyivel inkább a gyengébb idegzetű nő!

Hölgyeim! Önök az egyenjogositást üzik, kergetik lázasan; a csendes családi tűzhely békéjét oda hagyva ki vágyódnak és hatolnak az élet küzdterére, oda, honnan oh! hány férfi lépne korán fáradva vissza és hány dől ki, mielőtt feladatát elvégezte volna! felvették a küzdelmet s mind nagyobb tért óhajtának hódítani, letassítani a férfiakat a küzdteréről. Oh térjenek vissza.

Nem régiben olvastuk egy igen érdekes fejtegetésből, hogy Oroszország és Svájcban stb. mennyi orvos, Amerikában mennyi ügyvéd stb. van nők közül. — Ne lelkesítse ez önöket.

Hát orvosok akarnának nők lenni?

Tudják mi ez? fokról fokra kiirtani a női kebelből az idealizmust, megedzeni a gyöngéd női szívet, hogy tekintésük ridegen az anyagot az emberben, tumpuljon el Önökben a finomabb részvét, csudálják az emberi szervek összehangzó működésének remekét s tudják meg, mily ronda a test épségében is, — mondják „szépnek, érdekesnek” orvosi

ringést szabályozza, ennek a nivellálásán munkál, a mint egy szép napon megírja a legalázatosabb instanciát, hogy mondassék ki róla fejedelmi kegyelemből, hogy mátol fogva hasonlíthatatlanul különb ember, mint tegnap volt, tegnap még piros volt a vére, ma már kék.

Aztán még csak hagyján volna a dolog, ha a kutyabőr mellett az a bizonyos Sobri kutya farka nem játszana szerepet. Azok kedvéért, a kik talán nem tudnák, elmondjuk a históriáját. Egy mindenható nagy ur a nála pártfogásért, valami állás elnyeréseért megjelenő szolgálékeknek rendszeren azt szokta volt válaszul adni: Amice, milyen volt a Sobri kutya farka? Nem igen tudtak reá megfelelni sokáig, míg végre akadt egy széllel bélelt pályázó, a ki husz darab körmöcivel a zsebében beállított a nagy potentáthoz. Mikor a stereotyp válasz elhangzott, se szó, se beszéd, kiveszi zsebéből a sárga csikókat s félkör alakjában kirakja a nagy ur asztalára. „Akkurate ilyesforma volt — hangzott a válasz — csak hogy valamicskével hosszabb.”

Nem akarunk a részletekbe menni, de bizony nem tévedünk, ha azt állítjuk, hogy ez a história minden újabb nemesítésnél ismétlődik, rövidabb, vagy hosszabb kutya-farkokkal — kabát szerint. Mi ugyan egészségükre kívánhatjuk az új nemeseknek ujjászületésüket, csupán arra az egyre kell kérnünk felettünk atyáskodó kormányunkat, hogy már csak a látszat kedvéért szüntesse be ezt a gyári üzemet, hogy legalább végnapjai expiálják azt a sok bünt és baklövést, a mit egy esztendőn át elkövettek. Vagy tán azért megy ilyen gőzerővel, mert tudják nagyon jól, hogy napjai megszámlálvák?

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

nyelvészet szerint azt, mi önmagában véve undok új képlet, mely az egyednek életét ássa alá! Legyenek zaklatva, se éjjelők, nappaluk; szenvedjenek a szenvedőkkel, stb. Higyjék el, nem a kenyéririgység szaga meg bennem, nem! Önökkel egyenként s együttesen ülni bölcs, sokat mondó és semmit sem érő tanácskosásokra örömet vállalkoznék, de sokkal nagyobb tisztelője vagyok a szende nőiességüknek, hogy tanácsolni merném önöknek:

Orvosokká lenni!

Ügyvédak akarnak lenni?

Perlekedni, vádolni, védeni!

A nőnek érzeke van a béke iránt s van benne békeszeretet.

Szereti az igazságot — keresnek önök azt, de hol lelnék meg?

Önökben van méltányosság, kegyesség; mit szólnának, ha klienseik igazságos pereit látnák elvesztve? találkozná-e önök között oly könnyű nélküli rideg nő, ki a szegény gyámoltalan özvegy utolsó vagyonát elárvereztetné csak azért, hogy megbizójának sokszor kétes uton szerzett követelését behajthassa? Ledobnák nőiességüket?

Ne legyenek ügyvédak sem!

Politikába akarnának vegyülni? a politikában nincs erkölcs, szóhúság; ott célnak megfelelő eszközök lennének Önök, sorsuk olyan, mint a citromé, melynek értéke addig

Hirek.

Pécs, 1896. január hó 21

Madarak kérelme.

Hideg van, nagyon hideg. A mezőket és kerteket, utakat, udvarokat és vásártereket, hol máskor megtaláljuk táplálékunkat, hótakaró fedte be. Ez elrejti előlünk ast a csekély élelmet, a mit ti emberek semmire se becsültök, de a mi nekünk, szegény madaraknak életünk fentartására nélkülözhetlen.

Nincs hajlékunk, a hová a hideg elől menekülhetnénk. Ez azonban hagyján. Ha simankós az idő, fejünket szárnyunk alá dugjuk és dacolunk a viharral. Azaz de hogy dacolunk. Az éhség erőtlenné tesz bennünket arra, hogy szembeszállhassunk a tél dermesztő hidegével. Százával esnek egy-egy télen át a hidegnek áldozatul közlünk azok, kik napnap után egy szemernyi táplálékra se bukkanhattak.

Nem vagyunk félénkek; bemegyünk udvaraitokba, ajtóitok előtt lebzselünk, de közvetlen közeletekben se találunk olyasmit, a mit megehetnénk. Pedig de nagyon jól esnek, ha azt a néhány kenyérmorzsát, a mit gyermekeitek a földre hullatnak, elélnke szórjátok.

Könyörüljete rajtunk! Szánjatok meg bennünket!

Szórjátok el időnként a vásártereken, kertekben, vagy udvaraitokon gabonaszemet, kendermagot, kenyérmorzsát; mi majd megtaláljuk és hálás szívvel felszededegetjük azokat!

Néhány idetévedt társunktól, úgy halljuk, hogy más városokban a nyugalmazott tisztviselők, kiknek dolguk úgy sem akad, egész télen át versenyre kelnek egymással a madáretetésben. Ezt megtehetnék a pécsi nyugalmazottak is. Nem kérjük tőlük ingyen. Amint elmulik a tél, ismét körülöttük repdesünk s étáinknál és az aggkor fáradoalmait énekeinkkel igyekszünk enyhíteni.

Majd fészket is rakunk és kiseded fiókáinkat ápolgatva, az embereket a csöndes családi élet szeretetére tanítjuk.

Csak ne bántsák holmi pajkos gyerekek a mi otthonainkat. Kérjük is a főkapitány urat, büntesse meg szigoruan azokat a sihedereket, akik kis fészeinket szétdulják és kisededeinket elrabolják. Hasonlóra kérjük az iskolák igazgatóit is, óh, mert végtelenül fáj nekünk, ha nehezen épített kis otthonunkat durva kezek dulják fel.

van, míg levét nyomhatni belőle, aztán eldobatik.

Gyógyszerészek lennének?

Higyjék el, sokkal jobb az önök konyhájuk közt a legrosszabb, mint a latin konyha legjobbjá fűzte. Mit járjanak önök mőreggel, midőn massola és cukorral dolgozhatnak. Van-e önöknek szükségük arra, hogy éjnek idején, midőn az első álom édes álmait aluszszák, felsaklattassanak? Én részemről csak sajnálni tudnám Önöket, mint gyógyszerészeket látni és nem is venném a lelkekre önöket álmaikban megsavarni.

Kereskedelmi pályára lépnek?

Hol a vagyonnak az értéke folytonos hullámszásnak van kitéve, haszon — kár mérlege folytonos váltakozásban áll, hol egyetlen nem sikerrel kötött üzlet önöket szeretteikkel együtt a jó módból a koldus botra, juttatja, hol az egyiknek vagyoni bukása a másiknak gazdagodási forrása.

Nem! én a nőt lelkiismeretesebbnek tartom, minthogy a bizonytalanságba belesodortatni hagynám. Ne legyenek kereskedők.

Vannak vasutnál, posta és táviridánál alkalmazott nők; kérdjék meg minő az existenciájuk.

Kérdjék meg a tanítónők legtöbbjeit, miért hagyják a kenyérkeresetül választott pályát oda, mihelyt a női hivatás teljesítésére kínálkozó alkalom nyílik? Miért mennek férjhez? Mert a nő feladata: a család.

Ti emberek erősek vagytok, mi madarak gyengék vagyunk. A ti hathatós oltalmatokat keressük. Ti értetek teremtetünk és létezőnk. Szánjatok és védelmezzetek meg bennünket! Adjatok egy kis táplálékot e szigorú tél idején a ti csicsergő és éneklő madaraitoknak, kiknek nevében és megbizásából fordul kérelmével hozzátok

egy veréb.

Napirend 1896. január 22-én.

Naptár: szerda, jan. 22. — Róm. kath.: Vince. — Prot.: Vince. — Görög-kel: (1896. jan. 10.) Nisz. Gergely. — Zsidó: Szombat 7. — Nap két 7 óra 40 perckor. — Nyugazik 4 óra 44 perckor. — Holn két 6 óra 48 perckor. — Nyugazik 1 óra 53 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 3 Celsius fok hideg; légnyomás 762 — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint változás nem várható.

Színház:??

Helyőrségi tisztviselő a Vigadóban este 8 órakor.

Pécsi bicikli-klub alakuló közgyűlése a „Vadember”-ben este fél 8 órakor.

— (A püspök állapota.) A pécsi megyés püspök állapota — mint értesülünk — ma felette rosra fordult. Tegnap már nagy kábultság vett erőt rajta, a mit a mai nap folyamán állandó önkivületi állapot váltott fel, úgy, hogy a beteg környezete a legrosszabbtól tart.

— (Katonai hír.) Ivinger ezredes Kaposvárott több napot töltött, hogy az ott állomásozó 44 ik gyalogezred zászlóaljai felett szemlét tartson. Valentic Dániel ezredes, honvéddandár-parancsnok szintén Kaposvárott volt tegnapelőtt s szemlét tartott a honvédszászlóaljok felett.

— (A harmadik vasárnap.) A jótékony nőegyletnek jövő vasárnap tartandó tea-estélyén Kalmár Piroska, színházunk kedvelt művésznője, fog felolvasást tartani. A művésznő e felolvasása nemcsak azért lesz érdekes, mert felülmúlhatatlan előadói képességében gyönyörködhetnek az est vendégei: hanem azért is, mivel a művésznőt, mint tollforgatót ismerhetik meg, minthogy Andersen bájos meseiből olvas fel többet az ő sajtát fordításában.

— (Választmányi ülés.) A „Mecsek-Egyesület” ma délután fél hat órakor választmányi ülést tartott a Nemzeti Kassinó nagytermében.

Ha Önök, hölgyeim, felhagynának a pályáikra törekvéssel; nemesítik izlésüket festészet, dal, zenével, megtartják könnyű, vidám kedélyüket, fentartják, ápolják ama szelid tulajdonokat, melyeket a természet a nőiséggel Önökbe oltott. A ruházataikban egyszerűség fog felssinre vergődni, egyszerűen fékezni fogják vágyaikat, hogy azok nem fognak tulzott igényekké fejlődni, egymással versenyezni kezdenek a női erények művelésében, megtanulják szeretve tűrni, úgy fokonként nőni fog becsértékük legalább a józanabbul gondolkodó férfi sereg előtt; Önök a természet által Önökbe oltott szeretet folytán örömeiket fogják lelmi a család szaporodásban a természet törvénye szerint, nem kizoztatva a tulhalmazott igények mikénti teljesíthetőségének módja által, nyugodtabbakká válnak, meg fog szünni az önmagukkal folytatott harc — így fogyni fog az ideges nők száma, szaporodni, a jó kötelmeit hiven teljesítő hitvesek sora, kik enyhítói, fékezői, gyógyítói lesznek a férfiak idegességének...

És most engedjék meg, hogy bevégezzem az értekezésemet, kérve Önöket t. hölgyeim legyenek elnézők, ha nem mindenben osztják nézeteim s tán visszatetszők elveim — ne feledjék, hogy egy orvos szólt így, ki nem minden lapdacsot burkoltat cukorba, nyeletni szokott keserűt is és a keserű gyógyszer sokszor hatásosabb a méznel.

Dr. R. D.

— **(A Szent Vince-egylet.)** A pécsi szent Vince-egylet tegnap délután 5 órakor tartotta évi rendes közgyűlését a székesegyházi plébánialak első emeleti nagyszobájában. Vajdits Gyula alelnök elnöki beszéde után a titkári jelentést dr. Hannay József szentszéki jegyző olvasta fel, mely az egylet múlt évi történetét, illetve működését tárgyalja. A számvizsgáló bizottság terjesztette be ezután jelentését, mely szerint az egylet bevétele volt a múlt évben, gyűjtések útján 310 frt 95 kr, az 1896. évi újévi tisztelgések megváltása címén 22 frt, egyéb adományokból 786 frt 68 kr, az ülésterem perselyéből 128 frt 04 kr, összesen tehát 1247 frt 77 kr, az egylet kiadása pedig volt 845 frt 64 kr, így tehát a múlt évi tiszta bevétel 402 frt 13 krt tett ki. Az egylet szegényei részére a múlt évben 4933 kiló kenyér, 471 és fél kiló hus és 1744 liter tej lett kiutalványozva. Gondozott pedig az egylet 161 családot, mintegy 400 egyénnel. A jelentést a közgyűlés egyhangúlag tudomásul vevén, a katolikus egyletek millenniumi kongresszusa elé terjesztendő javaslatokat tárgyalta, melyek megállapítása után a közgyűlés véget ért.

— **(Az ügyvédi kamara közgyűlése.)** A pécsi ügyvédi kamara ez évi rendes közgyűlését február hó 8-án d. u. 3 órakor tartja meg saját helyiségében. A közgyűlés tárgyai közül érdekesebbek: az ügyvédség és a jogszolgáltatás terén tett tapasztalatokról az igazságügyminiszterhez felterjesztendő évi jelentés megállapítása, a múlt évi zárszámadások megvizsgálása s a folyó évi költségvetés megállapítása. A kamara választmánya felhívja az összes tagokat, hogy az évi jelentésben netán felvételni óhajtott tapasztalataikat a jogszolgáltatás menetét illetőleg január hó 31-ig a kamarai titkárral írásban közölni sziveskedjenek.

— **(Turista-ut ködfátyol képek mellett.)** Mint halljuk, a Mecsek-egyesület azt az ajánlatot tette a jótékony nőegyletnek, hogy a negyedik vasárnapi thea-estélyén Kiss József egyleti tag fog felolvasást tartani a turista élményekről s felolvasását ködfátyol képekkel fogja kísélni. A nőegylet természetesen örömmel fogadta ezt az ajánlatot s így a jövő vasárnapra egy hétre tartandó negyedik thea-estélynek is meglesz a maga érdekessége. A turista élmények magukban véve is érdekes témát nyújtanak s lebilincselik a hallgatóság figyelmét, de kétszeresen érdekes lesz ez a felolvasás azért, mert itt nemcsak hallja, de látni is fogja a közönség turista élményeket a ködfátyol képek kísérete folytán. Mindezekhez csak azt tesszük mégis hozzá, hogy a nőegyleti thea-estélyeket rendező választmányt a teljes elismerés illeti meg, hogy így buzgólkodik az estélyek sikerén, a — szegények javára.

— **(Bucsust a Hétfejedelem dísztermében.)** Reizner Gyula a színház építése finánciális ügyeinek vezetője, Pécsről eltávozván, ismerősei bucsuzó-estét rendeznek ma este, színházi előadás után, a Hétfejedelemben. A bucsuzó-est rendezősege a következő meghívót bocsájtotta ki az estélyre, ennek vidám tónusával is jelezve, hogy egy kedélyes és fesztelen mulatság lesz a bucsuzó-est: „Minden jó barát érteaitetik — Hogy Reizner Gyula szerdán reggel végre elutazik — Miért is tiszteletére bucsuzó tartatik — Melyre kedden este (ma) megjelenni kéretik — tisztelettel a kik rendezik — 8 órakor kezdődik.”

— **(Kerékpárosok alakuló közgyűlése.)** A pécsi kerékpár egyesület hamvaiból új életre támadó bicikli-klub holnap (szerdán) este fél 8 órakor tartja meg a „Vadember”-ben alakuló közgyűlését. A közgyűlés tárgysorozatát egy előkészítő bizottság állapítja meg, melynek a tagjai Eger-

szeghy Kálmán, Koharits N. János, Kiss József, Zsolnay Vilmos, dr. Krassnay Miklós, Sikorsky Tádé, dr. Wallerstein Bódog, Stein Oszkár, ifj. Badó Imre, dr. Bokor Emil, Kiss Ernő, Krausz Ede, Reizner Nándor és Bolgár Tivadar.

— **(Esemény a Pelikánban.)** A siklói nagyvendéglőben, melyet „Pelikán” névre kereszteltek valamikor, esemény csak egy egy bál alakjában történt eddig, de tegnap reggel olyan valami szenzációs eset fordult ott elő, hogy érdemes a megörökítésre. Siklóson két lap lévén, s minthogy két dudás egy csárdában meg nem fér, a két lap szerkesztője folyton polemizált egymással. A polemianak tegnap reggel kard-párbaj vetett véget, melyben Feiler Mihály a „Siklói Hirlap” szerkesztője jelentéktelen sérülést kapott, Rédei Károly, a „Siklós és Vidéke” szerkesztője pedig még jelentéktelen sérülést sem. Sokkal jelentékenyebb a dologban az, hogy a párbajozó felek a párbaj után kibékültek és barátságosan megreggeliztek ugyancsak a „Pelikán”-ban.

— **(Német-Bólyi tejszövetkezet.)** A n.-bólyi tejszövetkezetről multkor adott jelentésünkkel kapcsolatban megjegyezzük, hogy a nevezett szövetkezet a tej- és vaj árulás terén célszerű újításokat szándékozik eszközölni. Ugyanis elárúsító csarnokot fog felállítani, különösen Mohácson, a hová, mint legközelebbi népesebb helyre fogja a produktumok nagy részét szállítani. Nagy előny lesz ez intézkedés a mohácsiakra nézve, különösen egészségi szempontból, mert így legalább állandóan juthatnak hamisítatlan tejhez. A szövetkezet oly gépnek birtokában van, a mely tejszint bámulatos gyorsasággal választja el a tejtől s így lehetővé válik, hogy néhány hektoliter tejből rövid idő alatt lehet a legtisztább tejszint előállítani.

— **(Az új asszony baja.)** A rendőrkapitány szobájába beállit ma lassu léptekkel egy darab tél: egy haragos képtű öregasszony; utánna ringatva lejt a tavasz, mikor az a fitos orru szőzke kis leány hirtelen bepördül. A kis leány a vádlott, az öreg asszony vádió. És bár csodálkozzék rajta az olvasó, az öregasszony új asszony; most mert férjhez az ősz derekán egy fiatal urhoz, persze jó csomó pénzzel együtt. S az új asszony rögtön előadja a panaszát; elmondja, hogy hevesvérű, csintalan ura van, a ki igen sokszor megtagadja az engedelmességét. De ez nem tartozik a kapitány ur elé. Hapem az már ő rá tartozik, hogy ez a lány is, ez a cseléd is engedetlen. Bármit parancsol neki, rá se hederit. Azért kéri, hogy tenyitse meg a kapitány ur. A fitos orru szőzke kis leány megrázza erre a selymes haját. Két szép szemé, mint két szent jános bogárka, csillog-villog. S kipirul az úde arca, piros pükösdi rózsza lesz belőle, a mint védekezni kezd. Hogy ő mindenben, de mindenben engeelmeskedik az ő asszonyának; hiszen nem volna lelke, ha a mézeshetekben is megharagitaná az új asszonyt l csak egyben nem fogadott szót neki, csak egyben nem. S azért pedig nem itélheti el a tekintetes ur; mert az nem bűn, nem kihágás. Hogy — meg hagyta magát cirógatni a gazdájától!

— **(A ismeretlen tettes.)** Gundar István betekintett ma délfelé a rendőrbiztosi hivatalba. Gundarnak sokszor volt már itt ügyes-bajos dolga, de eddig még mindig csak úgy — hozták be. Hanem most a maga jószántából jött. Megállt a biztos előtt s keserves hangon panaszkodta el, hogy az éjjel a pálya-utócsán megverték. Hanem arra a kérdésre, hogy ki verte meg, felhuzta a vállait és kíváncsian nézett a rendőrbiztosra. Mert ő nem tudja, nem ismerhette meg, mivel koromsötétség volt. Nem is azért jött ő ide; hanem azért, mert azt gondolta, hogy a biztos ur tudni fogja, —

ki verte meg. S mikor a rendőrbiztos nevetve mondja neki, hogy hiszen ő nem volt ott, mikor megverték, hát hogy tudná, Gundar István leereszti az állát és elkomolyodik. „No mert hát — mondja — sokszor olvastam az ujságban, hogy a rendőrség nyomozza az ismeretlen tettest. Azért jöttem, hogy akkor a biztos ur tudja, hogy ki volt az az ismeretlen tettes, ki enyelvert.” S mivel látja, hogy hiába minden reméysége, hogy az ismeretlen verekedőt megbüntethesse, lemondó keserűséggel ballag ki a torony alól, a hol csak nyomozzák, de nem ismerik az — ismeretlen tetteseket.

— **(A tolvaj csillag.)** Csillag Julis, somogy-szobbi cselédleány, egyik leg-szemrevalóbb lány volt a faluban. Vágyait azonban nem képeste a legények udvarlása, hanem magasabbra vágyott. Kisasszony szeretett volna lenni; csinos ruhában járni és nem dolgozni. Akadt aztán tanácsadó, hogy mindest elérheti valami nagy városban, csak menjen el oda. Csillag Julis meg is fogadta a tanácsot s egy szép reggelre megszökött a gazdaasszonyától. De mert nem volt pénze, hát akkép szerzett utraválót, hogy meglopta a gazdaasszonyát. A lopást sikeresen végrehajtotta s aztán elszökött oly szerencsésen, hogy még ma sem tudják, hová ment. A pécsi rendőrség is keresi, nehogy itt próbálja meg a szerencsét, hogy mikép lehet kisasszonynya lenni?

— **(Összevagdalt ember.)** Az éjjel egy óra tájban jalkiáltások verték fel az Anna-utca lakóit. Az utca közepén két ember rohant egymásnak, kezükben baltákkal s a küzdelem vége az lett, hogy az egyik jajgatva menekült, a másik pedig neassét vevé a közeledő őráratnak, megugrott a helyszinéről, eldobván a kezében levő véres baltát. A megvagdalt ember Berke László pincemunkásnak nevezte meg magát s előadta, hogy Cseke Pál nevezetű társával egy kocsmában iddógált egész éjfélig, mikor elindultak együtt hazafelé. Az uton Cseke Pál belekötött, hogy ő több bort fizetett, mint Berke László, a ki nem való borozó cimborának, mert csak a potyát szereti. Ezen aztán ő-szekaptak; mindegyik előrántotta oldala mellől a pincevágó baltát, azonban ő nem tudta Cseket megsérteni, míg ellenben az összevagdosta a karját, fejét és vállait. Cseke eldobott baltáját a rendőrséghez korpusz deliktiként magához vevén, a sebeült embert haza vitték ápolás végett, s a baltázó pincemunkás ellen megindították a vizsgálatot.

— **(A rendőrség gyásza.)** A városi rendőrségnek gyásza van. Egyik ügyes és buzgó tagja, Müller Károly rendőrszakaszvezető ma délután 3 órakor meghalt. Az elhunyt, ki hosszabb idő óta betegeskedett. tizenkét éve, hogy a város szolgálatában van s ez idő alatt felebbvalói elismerését mindenkor kiérdemelte szorgalmával és ügyességével. Temetése holnapután lesz.

— **(A vőlegény kalapja.)** Ma délelőtt néhány fiatalember fordult meg az anyakönyvvezetői hivatalban. Az emberiség legboldogabbjai közül valók: vőlegények, a kik piros szegfűt hordoznak a kabátjukon és egy pillanat alatt szeretnék elvégeztetni a legbonyodalmasabb ügyet is. Egy ilyen vőlegény ma délelőtt a más kalapját vágta a fejébe és elrohant vele. Az a kalap, a mit a vőlegény ott hagyott, vadonatúj, divatos is, de csak — Úszóghón, míg az elvitt kalap, mely egy fiatal ur tulajdona, bár kopott, de divatos a városban is. Az úszóghí kalapnak még az a baja, hogy háromszorta nagyobb a fiatal ur fejénél, mert a karimája csaknem a gégéjéig ér és olyan benne, mint egy város-télyos lovag. A fiatal ur most kérve kéri a vőlegényt, hogy a maga nagy boldogságában ne tegye más embertársát boldogtalanná és — hozza vissza a bár kopott, de divatos kalapot.

— (Mégvan a brilláns gyűrű.) Lapunk tegnapi számában közölt ama hírek, hogy egy 150 frtos brilláns gyűrű elveszett a becsületos megtaláló 10 frt jutalom mellett adja át a rendőrségnek: már megvan a kívánt eredménye. Ma reggel ugyanis megkerült az elveszett gyűrű s azt tulajdonosa már birtokába is kapta.

— (A sikos járda, mint házasság közvetítő.) A budai külváros egyik bérházának felügyelőjéhez beállított ma délelőtt egy fiatal uriember és minden bevezetés nélkül isgatottan megszólította:

— Maga az okozója annak, hogy a ház előtt sikos a járda és egye-másra elbuknak az emberek?

A házmeester szentül meg volt győződve, hogy valami rendőri kiküldött áll előtte és mentegelőzni kezdett. Azután kéreésre fogta a dolgot: ő szegény ember, kilenc nevetlen árva, egy jól nevelt feleség maradna utána; kegyelem, kegyelem! A fiatal uriember, aki úgy látszik, nem szerette a bevezetéseket, hirtelen a tárcája után nyult s egy ujdonatú tizes bankót elővéve, a házmeester markába nyomta. Azután csak annyit szólt, hogy: „jutalom, amiért sikos volt a járda“ és eltűnt, mint ahogy a regények hősei szoktak eltűnni. A bámuló házmeesternek még mostan sincs tudomása arról, hogy miért kapta azt a jutalmat, hiszen eddig csak birság járta a sikos járda miatt. — Egy indisskrót sauron elmondták ma délután ennek az esetnek a történeti előzményét. Néhány nappal ezelőtt egy valóságos angyal sietett könnyű léptekkel a budai város utcáin. Egy lenhaju, kékszemű angyal, aki csak azért szállt alá a mennyből, hogy megtanuljon zongorázni és verőfényt, boldogságot terjesszen maga körül. Ez az angyal tegnap megcsuszott a sikos járdán és hanyat esett. Egyszeriben mellette termelt egy fiatal uriember, felsegítette, kocsiat hívott elő és még ugyanaz nap este — beszélt a mamával... A budai városban most kettős versengés tört ki. Kis leányok csoportosan keresik azt a bizonyos házat, amely előtt sikos a járda; a házmeester pedig a jutalom reményében száműzték a fűrészpont birodalmukból és sikosan hagyják a járdát.

— (Köszörűs András esete.) Nem is az a neve tulajdonképpen, hogy Köszörűs, de azért maga is ezt használja, s nem azt a furcsa hangzású német nevet, a hogy az apját hívták: Weiszbaum. A Köszörűs név pedig onnan ragadt rá, hogy valamikor köszörűs volt, de aztán felcsapott magyar királyi szabadalmazott csavargónak. Hát az éjjel Köszörűs András részeg állapotban óriási lármát csapott a malom-utcában s ezért bevitték a rendőrségre. Ma délelőtt kihallgatta a rendőrbiztos, s a kihallgatásánál kitűnt, hogy Köszörűs (igazabban) Weiszbaum András sem azt nem tudja, hol született, sem azt, hogy hány éves, s hogy milyen vallású. Csak azt az egyet tudja, hogy a kellesténél tőbbször ivott egy kis korcsmában s ezért volt olyan beszédesebb jövedelmében, hogy a lármájára felébredt a malom utcának minden édes álmot alvó lakója. S mikor a csendháborításért egy napi áristomot szabott rá a rendőrbiztos, Köszörűs András így szólt:

— Hiszen az alatt a kevés idő alatt ki sem aludhatom magamból a szesz erejét!

Művészet, irodalom.

○ Kalmár Piroska Szegeden. A mi kedves művésznőnk, a ki ép ilyen kedvence volt a szegedi közönségnek is, s a ki — fájdalom — májustól fogva egyikünké sem lesz, hanem a fővárosi közönségé: Szegeden vendégszerepelt. A Sudermann vigjátékban, a „Pillangó csatá“ban, Rózsikát játszotta, azzal a művészettel, természetességgel és finomsággal,

amelyet mi is annyira csodáltunk benne. A szüfölszigetig megtelt színház közönsége az egész est folyamán zajosan tapsolta a művésznőt s mintegy 12—14 ezer hívták a felvonások után a lámpák elé s egy szép virágcsokrot is adtak neki. Vendégszereplése második estjén, Pailleron szellemes vigjátékában lépett fel, az „Ahol unatkosnak“ Susanne ját játszva. Kalmár Piroska egyszerűen remekelt ebben a szerepben. Csupa báj, csupa ennivalóság volt. Maga volt a természetesség. Ennek a leányknak a lelki és szívvilágát — mely a tavaszi naphoz hasonló, midőn az árnyék szüntelenül váltakozik a fényvel — oly pompásan, oly kedves színekkel ábrázolta, hogy a tökéletesség magaslatára emelkedett. A szegedi hölgyek ez estén egy szép ezüst ivókészlettel lepték meg a művésznőt, a ki vendégszereplését tegnap este fejezte a „Dolovai nábob leányá“ban Szentirmaynéval ragadván el a szegedi publikumot.

Törvényszék.

§ Kifűtötte a szemét. Még 1894. év szeptember 29-én történt, hogy a sörház utcában Breyer András, a Scholtz-féle sörgyár kocsisa, megtámadott az utca sarkán álló csomó fiatal embert, a mért azok nem tértek ki a kocsija elől. Kozári István is köztük volt, a kiből — mint aféle leendő katonában, a ki két nap múlva a császár embere lesz s már akkor is katonasipka volt a fején — felforrt a virtusa és szidni kezdte az adta sváb kocsisát. Breyer András erre ostorával feléje sujtott, a mire Kozári István a kezében levő ölmosvégű botját hozzá vágta, majd a kocsi után szaladt s az Ágoston-téren fel is ugrott a kocsi s a botot hosszas dülködés után elvette a kocsiától. Az eset vége pedig az lett, hogy Breyer András elvesztette egyik szemét világát, mert az ölmosvégű bot éppen szemén találta. Súlyos testi sértés büntetése miatt került vád alá Kozári István ez ügyből kifolyólag s már a múlt év október hó 9-én végtárgyalást is tartottak ellene, de újabb tanúk s az időközben tüdőbetegségben elhalt Breyer István apjának a kihallgatása válván szükségessé, akkor a végtárgyalást elnapolták.

Ma aztán megtartotta a végtárgyalást a kir. törvényszék Kozári István ellen, a ki katonaruhában állott a bíróság előtt, lévén a budapesti 52-ik gyalogezred közlegénye. A végtárgyaláson aztán beigazoltatott ama körülmény, hogy Breyer András sértülését, melynek következtében szemét világát elvesztette, csakugyan a vádlott okozta ölmosvégű botjával, de enyhítő körülménykép az is beigazolást nyert, hogy a vádlott a tett elkövetésekor ittas volt s ezek alapján a kir. törvényszék Kozári Istvánt a súlyos testi sértés büntetésében bűnösnek mondta ki s nyolc hónapi börtönrre ítélte. A vádlott felebezett az ítélet ellen; de felebezett a vádhatóság képviselője, Zsolnay György kir. főügyész helyettes is a vádlott terhére.

§ A gyilkos Bakó. Bakó Márton szándékos emberölés büntetése miatt állott ma a pécsi kir. törvényszék előtt. A végtárgyalást azonban nem tartották meg ellene, mert egyik lényeges tanu, Tokarics Anna, nem jelent meg. A bíróság a közbűnös képviselője, Zsolnay György kir. főügyész helyettes indítványára a tanu beidézését elrendelte s a végtárgyalás napjára február hó elsejét tűzte ki. E napon fognak tehát ítéletet mondani a gyilkos Bakó felett.

Közgazdaság.

□ Hogyan készül a műbor? Fiume város éllelmi szereinek megvizsgálásáról Benisek dr. a lefolyt 1895. évre vonatkozó hi-

vatalos jelentésében a város területén forgalomba kerülő vörös borok vegyelmezéséről a következőket írja: „Az olasz, magyar, dalmát és isztriai vörös borok nagy kereslete azt a kalamitást idézi elő, hogy éllelmes emberek azon törik a fejüket, hogy ezeket a korokat minél olcsóbban állíthassák elő. Ennek a körülménynek tudható be, hogy itt 56 rendbeli vörösbor vegyelmezési esetében egyedül csak 2 borminta lett teljesen hamisítatlannak találva, míg a többi 54 minta vagy műbornak, vagy legnagyobb részt hamisított bornak találtatott. A legjobb bizonyíték arra nézve, hogy miként lesz ez a pancsolás végrehajtva, a következő recept, mely szerint a legtöbb fiumei borkereskedő dolgozik. E szerint 1½ kg. mazsola, 1 kg. aszalt füge, 250 gr. bodzabogyó, 5 liter szesz és 95 liter víz lesz összevegyítve s ehhez, hogy a „bor“ zamatot és ízt nyerjen, 3 nap múlva 250 gr. glicerin, 500 gr. borkósav és 200 gr., az itt annyira kedvelt „Succo di Medoc“ lesz hozzáadva. Ez utóbbi anyag az, mely a „bornak“ a természetes vörösborhoz egészen hasonló szép színt kölcsönöz.“ A hamisítványoknak bizonyított minták legtöbbször fuchsimal voltak színesítve. Képzeltető most már ezek után, hogy 26—30 kr-ával itterenkint minő borok kerülnek forgalomba; de létezik Fiumében több olyan borgyár, a hol 16 kr-ával mérik literjét a bornak és így is szép hasznuk marad.

Farsangi naptár.

Január 22.: A pécsi helyőrség tisztikarának estélye a Vigadóban.

Január 25.: Altisztek táncmulatsága. — A kádársegédek szakegyületének táncmulatsága a Scholtz-féle sörházban. — „Pécsi Dalárda“ táncdal egybekötött dal-estélye. — A szigetvári olvasó egyesület tánc-estélye.

Január 29.: A „Pécsi korcsolyázó egyesület“ táncestélye a Schwarz-féle „Vigadó“ termében.

Január 30.: Vörös kereszt egyesület táncestélye Dombóvárott a „Koroná“ban.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése jan. hó 21-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A belügyi tarca költségvetése volt a napirenden. Első szónok

Kolozsvári Kiss István volt, a ki az alföldön pusztító ragályos betegségekről és ennek kapcsán a terjedő paraszt szociálmusról beszélt, mely nem a valódi szociálmusz, hanem a nyomor szüleménye.

Hodosy Imre a közigazgatás rossz-aságát a főispánok befolyásának tulajdonítja. Nem kárhoztatja, csak sajnálja a tisztviselőket. Mindaddig nem lesz jó a közigazgatás, míg a tisztviselők a főispánok befolyása ellenében, a miniszternél védelemre nem találhatnak. Szünet után

Ugron Gábor a baloldal zajos tetaszése közt rámutatott, hogy Magyarországon minden hatalom a kormánypárt kezében van. Panaszok esetén a miniszter a főispánok véleményét kéri, a kik neki kortesei. Legfőbb kortes maga a miniszterelnök, a kivel szemben soha sem érvényesülhet a megtorló igazság, melyet nálunk pártszempontból mérnek. A kinevezéseknél sem néznek a képességre, hanem a pártszolgálatra. Magyarország közigazgatását a főispánok, ezek az apró zsarnokok intézik. Bizik azonban pártjában, bizik Istenében és a költségvetést nem szavazza meg. (Nagy tetszés.)

Kóla János Bánffy stylusában megkísérli polemizálni Ugronnal; akadozásait

azonban a baloldal folytonos kacagással kíséri. Kóla eme beszéde szűz-beszéd volt, és legkevésbé telik benne örömk a debrecenieknek, a kik a jó Kőrösy Sándor bá' örökébe ültették.

Az ülés végeig kibeszélte az időt Balogh János, a ki a költségvetést nem fogadta el.

TÁVIRATOK.

— **A király az antiszemitaik ellen.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bécsben, a tisztviselők mai bálján fontos kijelentéseket várnak a királytól a tisztviselők magatartására vonatkozólag a széltire terjedő antiszemita áramlattal szemben.

— **Nagy tüzek.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az oroszországi Jekaterinodar-ban óriási tűz pusztított. A romok alól eddig 49 megszenesedett holttestet vontak ki. — A berlini királyi palota könyvtára kigyuladt. A kár óriási.

— **Előkészületek Floquet temetésére.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Párizsban Floquet temetésére nagyszabású előkészületek történtek. Özvegyéhez a világ minden tájáról érkeznek részvétlíviratok.

Laptulajdonos SAUTTER GUSZTÁV
Felelős szerkesztő
PLEININGER FERENC.
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

HIRDETÉSEK:

Csak akkor valódi, ha a háromszögű palacska az itt levő szalaggal (vörös és fekete nyomás sárga papíron) van elzárva.

Eddig fölfelmutathatlan!

Maager Vilmos-

féle

valódi tisztított

MÄJOLAJ

(törvényesen védett csomagolásban)

MAAGER VILMOSTÓL

BÉCSBEN.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltatott és könnyű emészthetőségéről fogva gyermekeknek is különösen ajánlatik és rendeltek mindama eseteknél, melyeknél az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarja érni. — Egy üveg ára 1 forint és kapható a gyári raktárban Bécsben III/3. ker. Heumarkt 3, valamint az osztr.-magyar monarchia legtöbb gyógyszerárjában.

Pécsen kapható: Sipőcz István, Zeiga László, Erreth János és az Irgalmasok gyógyszerárjában; Reeh Vilmos, Spitzer Ra, Köszl János kereskedésében.

Főraktár és fölfelmutatás az osztrák magyar monarchia részére:

MAAGER VILMOS, BÉCS,

III/3. Heumarkt 3.

Utánzatok hatóságilag nyomoztatnak.

nőjében valamely idegen női név emlegetése által. Hirtelen fölkapta a Gyula mellett heverő fegyvert.

— Bordomieu ur, — kiáltá, — mi puskapárbajt fogunk vivni! . . . amerikaiasan . . . Önnek nincs fegyvere; de nekem van . . . Verekedjünk! Ámde én nagylelkű vagyok és a levegőbe lövök!

A báróné ezeket mondva, vállához szorítá a fegyvert és lőtt. Gyula hirtelen fölébredt.

— Ühm! . . . Megvan a vad? Lám, mit nem tesz a szerencsés véletlen.

Ekkor megpillantotta a bárónét és vissza akarta venni fegyverét.

— Hát alváshoz is szükséges a fegyver?

— Nem alszom én. Lesen vagyok itt.

— Ön nem kapja vissza többé a fegyverét, rossz katona. Majd megmutatom én önnek, hogy kell ezzel bánni.

Ezt mondva, eltűnt a fák között, míg Gyula üldözőbe vette. Fontenéves grófné jóízűen kacagott e bohóság fölött, mely oly színben tüntette föl barátnőjét, mintha ez csak éppen most szabadult volna ki a nevelő-intézetből.

Cecilia távolról követte Helént. De alig tett néhány lépést, midőn Savaréze termett előtte.

A találkozás nem lepte meg a grófnét, csupán a véletlennel tulajdonította azt.

— Nos, uram, — kérdé nyájas mosolylyal, — tette már sok zsákmányra szert?

— Még nem, asszonyom, — viszonzá a kérdezett, oly pillantást lövelve rá, mely heves, de egyszersmind hideg is volt, akár a kigyóé.

Cecilia ösztönszerű félelmet érzett

— Bocsásson meg, uram, — szólt, könnyedén

meghajtva magát, — megyek, Sirac bárónét fölkeresni, a ki épp e pillanatban hagyott el.

Savaréze elzárta előtte az utat.

— Bocsásson meg ön is nekem, asszonyom. Én az az ember vagyok, a ki miatt Fontenéves gróf első nejét megölte. Nekem szándékom tökéletesen megismertetni magamat férjével, annál inkább, mert ön nem az a nő, a ki engem erről lebeszéljen. Azért ragadtam meg ezt az alkalmat, hogy négyesem közt kérdessem meg öntől, asszonyom, mit kell tennem?

E fölfedezés hatása alatt a grófné úgy állt ott, mintha kővé meredt volna.

Király utca 81. sz. házában a földszinti lakás

május 1-ére boltokra lesz átalakítva. A kivenni szándékozók bővebb tudomást szerzhethetnek ugyanott a tulajdonos Póth Vilmosnál.

A budapesti áru- és értéktőzsdé hivatalos árjegyzése.

— Január 21-én. —

Buza kőszáru	6.80—7.25
" tavaszra	6.90—6.92
" ősze	7.10—7.15
Rozs	6.20—6.35
Árpa	4.90—5.40
Kukoricsa	4.—4.20
Zab	6.10—6.45
Káp. repce	8.95
Magy. aranyjáradék	121.75
" koronajáradék	99.—
Regalé-kőtvény	100.25
Magy. nyeresémsorsaj.	152.50
Tisszasabályozási kölc.	140.—
Oszt papíráradék	99.75
" aranyjáradék	121.25
" koronajáradék	99.75
1864-iki sorsajegy	191.75
Magy. vörös ker. sorsaj.	10.—
Osz. rák " " "	18.25
Olasz " " "	12.—
Bazilika-sorsajegy	6.25
Jósziv-sorsajegy	2.80
Német márka	59.35
100 frank (francia)	48.05
100 lira (olasz)	44.—
10 font sterling (angol)	121.35

Feltűnő!!!

— Párisi petroleum-izzófény-hüvelyek. —

Háziasszonyok! Takarítsatok petroleumot a párisi petroleum-izzófény-hüvelyek által.

Minden hüvely 15 kr.

Szabadalmazva minden iparállamban.

Nincs korom! Nincs szag!

A legrosszabb petróleum is meglepő világossággal ég. Ezen hüvelyek légmentesen vannak elzárva és tartalmuk igen érdekes módon jut a petróleumba.

Ezen hüvelyek használata által legalább is olyan fény éretik el, mintha császárolajat használnak, csak hogy míg a császárolaj használata átlag literenként 6 krral drágább, addig ezen hüvelyek használata által a petroleum literje csak 1 és fél krral kerül többre.

Használat előtt a lámpa gondosan megtisztítandó, mert ez a jó világosság főfeltétele. Ezután a hüvelyt, úgy amint van, beledobjuk a petroleum tartóba. Sohasem szabad a lámpát egészen megtölteni, mert a bél égéséhez levegőre is van szüksége. A hüvely hatása 10 óra múltán észlelhető és több utántöltést is kibír. Ha ügyelünk arra, hogy a petroleum sohase égjen teljesen ki, úgy darabonként 2--3 hétig használhatjuk e hüvelyeket.

Magyarországon egyedüli elárúsítója

Brand A. Budapest, Károly-körút 15. sz.

VII.

Néhány másodpernyi szörnyű csend után Savaréze következőleg folytatá:

— Bármily kevésbé ismerje is ön, asszonyom, a toulouse-i pört, kétségkívül mély megvetést érezhet az oly régóta titokban maradt kedves iránt, a ki mindenkinek a szemében, mint alávaló ember, tűnik föl. — Miután ki nem nyomozhatták őt: a férj, a birák, a közönség e megszégyenítő elnevezéssel illette: „az az ember, a ki az ablakon ugrik ki.“ Ez az ember, asszonyom, én vagyok és kétségkívül nem tűnöm föl ön előtt oly sötét színben, ha meghallgatná mentségemet. Én kiugrottam az ablakon a férj hazaérkezésekor, mert nem akartam meggyalázni a nőt, a kit szerettem; nem mutatkoztam a pör tárgyalása közben, mert még mindig reméltem, hogy e nő emlékezete tisztán, diadalmasan emelkedik ki. De nem így történt, és ekkor az én tartózkodó magamviselete valóban nemtelen lett volna, mert kétszeres bosszút kelle állanom e nőért, kit a gróf megölt és megbecstelenített. Azonban nem érhettem utól a gróft, asszonyom, minden törekvésem mellett sem. Nem gyanúsítom őt azzal, mintha megszökött volna; de annyi tény, hogy elutazott s minden keresésem sikertelen volt, mindaddig, míg Chanterive-ben . . .

— On párbajt akar vele vivni! — vágott közbe Cecilia rendkívül elsápadva. — Párbajt vivni, férjemmel!

— Ez nagyon természetes, úgy hiszem, — viszonozá Savaréze. — Az „ablakon kiugrott ember“ valóban a legsilányabb lenne az emberek közt, ha példás visszatorlással nem élne.

— Azt hiszi ön, hogy Savaréze ur? . . . Ön is vette észre? . . . De, hát az a szegény Gyula?

— Gondol e vajjon önre, Helén?

— Ó, édesem! — kiáltott föl a fiatal özvegy a meggyőződés hangján. — Mily vak ön!

Gyula hortyogni kezdett; de a két nő nem hallotta azt.

— Első férjem nagyon szófukar ember volt, — folytatá Helén. — Következésképp, változatosságból most vidám, élénk férj kellene nekem. Különbben is, Savaréze ur, . . . köztünk legyen mondva, én azt hiszem, képes lenne a feltékenység pillanatában nejt megölni . . . Az lenne aztán a szép dolog!

— Helén! — szólt Cecilia kissé kedvetlenül.

— Hát nem veszi ön észre, hogy én csak tréfálok? — folytatá a báróné, gyöngéden megszorítva barátnőjének a kezét. — Ily nővel, mint ön, veszély nélkül iehet . . . De térjünk vissza Gyulához. Ő oly nagyon szeret engem, a szegény fiu . . .

Gyula erősebben kezdett hortyogni.

A két fiatal nő elcsudálkozott. A báróné csöndre intette barátnőjét.

— Különös! — suttogta. — Azt hittem, hogy ő is vadászni ment . . . Csitt! . . . Ő felőlem álmodik. Hallgassuk csak!

Gyula néhány érthetetlen szót motyogott álmában.

— Mily különös, — szólt a báróné. — Még megtalál tébolyodni.

Cecilia ajkán pajzán mosoly játszadozott. A mi Helént illeti, ő meg volt győződve, hogy Gyula felőle álmodik; nem akarta tehát, hogy a fiatal embernek koronkint való motyogása kétséget ébreszsen barát-

**A legszebb
meghívók,
tánczrendek,
eljegyzési,
esketési és
látogató jegyek
készítettnek**

T a i z s J ó z s e f

könyvnyomdájában

P é c s e t t,

Mária- és megye-utca sarkán.

Magyar OSZTÁLY SORSJÁTÉK.

Az I. osztály huzása
február 5—8-ig

Legnagyobb nyeresmény legkedvezőbb esetben

egy millió.

FŐNYEREMÉNYEK:

600.000, 400.000, 300.000,
200.000, 2 á 100.000, 80.000,
2 á 60.000, 4 á 40.000, 2 á
30.000, 2 á 15.000, 7 á 10.000,
14 á 8000, 34 á 6000, 16 á
4000, 120 á 2000, 226 á 1000.

45.007 pénznyeresmény

9.200.000 korona összértékben
készpénzben, minden levonás nélkül.

I. osztályu sorsjegyek árai:

$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{10}$	$\frac{1}{20}$
20.—	10.—	2.—	1.— frt.

Mindhárom osztályu teljes sorsjegyek árai:

$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{10}$	$\frac{1}{20}$
60.—	30.—	6.—	3.— frt.

Ajánlja és szétküldi az összegnek posta-
utalványon való előzetes beküldése
mellett, vagy utánvétellel is

Heintze Károly Budapest,
Szervita-tér 3. sz.

Ajánlott levelek portója és nyeresményjegyzék díja fejében I. osztályu sorsjegyek megrende-
lésénél 25 kr., teljes sorsjegyek megrendelésénél ellenben ajánlási portó és 3 nyeresmény-
jegyzékért 50 kr. küldendő be.